Parshat Metzora 5779

Vayikra 15:31

ָוָהְזַּרְתֶּם אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִטַּמְאָתֶם וְלָּא יָמֻתוּ בְּטַמְאָתָם בְּטִמְאָם אֶת־מִשְׁכְּנֵי אֲשֶׁר בְּתוֹכֶם:

You shall put the Israelites on guard against their uncleanness, lest they die through their uncleanness by defiling My Tabernacle which is among them.

Sifra Metzora parshat Zavim 9:7

<u>ספרא, מצורע פרשת זבים, פרק ט ז׳</u>

[ז] "והזרתם את בני ישראל מטומאתם" – הרי זו אזהרה. "ולא ימותו בטומאתם" – זו עונש. "בטמאם את משכני אשר בתוכם" – אף על פי שהם טמאים שכינה ביניהם.

"You shall put the Israelites on guard against their uncleanness" – this is the warning. "lest they die through their uncleanness" – this is the punishment. "by defiling My Tabernacle which is among them" – even though they are impure, the Divine Presence is among them.

Vayikra 16:16

וָכֶפֶר עַל־הַקֶּדֶשׁ מַטֶּמָאת בָּנַי יִשְרָאֵל וּמִפּשְעֵיהָם לְכָל־חַטאתָם וְכֵן יַעֲשֶׁה לְאָהֶל מוֹעַׁד הַשֹּבֶן אָתָּם בְּתָוֹךְ טֵמְאתָם:

Thus he shall purge the Shrine of the uncleanness and transgression of the Israelites, whatever their sins; and he shall do the same for the Tent of Meeting, which abides with them in the midst of their uncleanness.

HaEmek Davar on Vayikra 15:31

בטמאם את משכני אשר בתוכם .היינו האדם עצמו שהוא משכן לשכינה מצד שהוא צלם אלהים.

by defiling My Tabernacle which is among them – This refers to the person themselves who is the tabernacle for the Divine Presence because they are created in the Divine Image.

Shemot 25:8

וִעשוּ לִי מִקְדָשׁ וִשְּׁכַנְתִּי בִּתוֹכֶם:

Let them make Me a sanctuary and I will dwell among them.

Vayikra 11:43

ַאַל־תִּשַּקְצוּ אֵת־נַפִּשְּׁתֵיכֶּם בְּכָל־הַשֵּׁרֵץ הַשּׁרֵץ וְלָּא תֵטַמְאוּ בָּהֶם וְנָטְמֵתֵם בָּם:

You shall not draw abomination upon yourselves through anything that swarms; you shall not make yourselves unclean therewith and thus become unclean.

Yoma 39a

תנא דבי רבי ישמעאל עבירה מטמטמת לבו של אדם שנאמר (ויקרא יא, מג) ולא תטמאו בהם ונטמתם בם אל תקרי ונטמאתם אלא ונטמטם תנו רבנן (אל) תטמאו בהם ונטמתם בם אדם מטמא עצמו מעט מטמאין אותו הרבה מלמטה מטמאין אותו מלמעלה בעולם הזה מטמאין אותו לעולם הבא תנו רבנן (ויקרא יא, מד) והתקדשתם והייתם קדושים אדם מקדש עצמו מעט מקדשין אותו הרבה מלמטה מקדשין. אותו מלמעלה בעולם הזה מקדשין אותו לעולם הבא

In the school of Rabbi Yishmael it was taught: Sin stupefies the heart of a person as it is stated: "And do not impurify yourselves with them, so that you should not be thereby impurified" (Leviticus 11:43) Do not read that as: "And be impurified [venitmetem]"; rather as: And your hearts will be stupefied [venitamtem]. The Sages taught: "And do not impurify yourselves with them, so that you should not be thereby impurified"; a person who impurifies himself a bit, they impurify him greatly. If a person impurifies himself of his own volition below, on earth, they impurify him even more so above, in Heaven. If a person impurifies himself in this world, they impurify him in the World-to-Come. Conversely, the Sages taught the following with regard to the verse: "Sanctify yourselves and you will be sanctified" (Leviticus 11:44); a person who sanctifies himself a bit, they sanctify him and assist him greatly. If a person sanctifies himself below, they sanctify him above. If a person sanctifies himselfin this world, they sanctify him in the World-to-Come.

Rambam Laws of Mikve 11:12

דְּבָר בְּרוּר וְגָלוּי שֶׁהַטֻּמְאוֹת וְהַטְּהֶרוֹת הָזֶרוֹת הַכָּתוּב הַן. וְאֵינָן מִדְּבָרִים שֶׁדְּעְתּוֹ שֶׁל אָדָם מַּכְרְעָתוֹ. וַהְרֵי הֵן מִּכְּלֵל הַחֻּקִּים הוּא שֶׁאִין הַטַּמְאָה טִיט אוֹ צוֹאָה שֶׁתַּעֲבֹר בְּמִיִם אֶלָּא גְּזֵרַת הַכְּתוּב הַחָּקִים. וְכֵן הַטְּבְילָה מִן הַשַּמְאוֹת מִּכְּלֵל הַחָּקִים הוּא שֶׁאִין הַטַּמְאָה טִיט אוֹ צוֹאָה שֶׁתַּעבֹר בְּמִים אֶלָּא גְּזֵרַת הַכְּתוּב הִיא וְהַדְּבָר תְּלוּי בְּכְוּנַת הַלֵּב. וּלְפִיכְךְ אָמְרוּ חֲכָמִים טְבַל וְלֹא הַחְזַק כְּאֵלוּ לֹא טָבַל. וְאַף עֵל פִּי כֵן רֶמֶז יֵשׁ בַּדְּבָר כְּשֵׁם שְּהַמְכוּן לְבּוֹ לְטָהֵר נִּיוֹן שֶּטָּבַל טָהוֹר וְאַף עֵל פִּי שֶׁלֹּא נִתְחַדֵּשׁ בְּגוּפוֹ דְּבָר כְּךְ הַמְכוּן לְבּוֹ לְטָהֵר נִפְשׁוֹ בְּמֵי הַדְּעַת טָהוֹר. הַנְּפְשׁוֹת שֶׁהֵן וְדְעוֹת הָרְעוֹת. כֵּיון שֶּהְסְכִּים בְּלְבּוֹ לְפְרשׁ מֵאוֹתָן הָעֵצוֹת וְהַבִּיא נַפְשׁוֹ בְּמֵי הַדְּעַת טָהוֹר. הָנְיִם מִנִּם לְּהֹבִילָם וּמְכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטִהֵּר אֶתְכֶם". הְנִיבוֹ מִכְּל חֵסָא עוֹן וְאַשְׁמָה יִטְהַרְנוּ אָהְרִים וּיִםכָּל עַמְאוֹתֵיכֶם וּמִכּל גַּלּוּלֵיכֶם אֲטִהֵּר אֶתְכָם". הַּשְּׁב בְּרָחַמִיו הָרְבִּים מִכָּל חֵטָא עוֹן וְאַשְׁמָה יִטהַרְנוּ אָמָן:

It is obviously clear that the laws concerning defilements and purities are biblical decrees, and not things which the human mind can determine; they are classified as divine statutes. So too, immersion as a means of ridding oneself from defilement is included among the divine statutes. Defilement is not mud or filth to be removed with water, but is a matter of biblical decree; it depends on the heart's intent. Accordingly, the sages have declared: If a man immersed himself, but without a definite purpose in view, it is as though he had not immersed himself at all.

Nevertheless, there is some ethical allusion to this: just as one who sets his mind on becoming clean becomes clean as soon as he has immersed himself, even though nothing new is produced in his physical being, so one who sets his mind on purifying himself from all the spiritual defilements, namely wrongful thoughts and evil traits, becomes clean as soon as he made up his mind to abstain from those notions, and brought his soul into the waters of reason. Indeed, Scripture declares: "I will pour clean water over you, and you shall be clean; from all your impurities and idolatries I will cleanse you" (Ezekiel 36:25).

Zohar Chadash Yitro 4 Egypt – 49th level of impurity

אָמַר לֵיהּ תָּא חֲזֵי בְּרִי, קּוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא אַתְנֵי עִם אַבְרָהָם, אֶלֶּא דְּיַפֶּיק יַת יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא דְמִצְרַיִם, וְלָא מִתְּחוֹת שִׁעְבּוּדָא דְּדַחֲלָא אָחֲרָא. דְּוַדָּאי יִשְׂרָאֵל כַּד הֲוֹו בְּמִצְרַיִם, אָסְתָּאָבוֹ וְאִתְטְנָפוֹ גַּרְמֵיהוֹן בְּכָל זִינֵי מְסְאֲבוּ, עַד דַּהֲווֹ שָׁרָאו תְּחוֹת אַרְבָּעִים וְתֵשִׁע חֵילֵי דְּמְסְאֲבוּתָא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַפֵּיק יַתְהוֹן מִתְּחוֹת פּוּלְחַן כֶּל שְׁאָר חֵילִין . וְעוֹד, דְּאָעֵיל יַתְהוֹן בְּמִ"ט תַּרְעֵי דְּסוּכְלְתָנוֹ לְקְבָלֵיהוֹן. מַה דְּלָא אַתְנֵי עִם אַבְרָהָם, אֶלֶּא לַאֲפָקוּתְהוֹן מִמְּצְרִיִם, וְהוּא עָבִיד טִיבוּתָיהּ וְחַסְדֵּיהּ עִמְּהוֹן.

He said to him – come and see my son. The Holy One, blessed be He, only made a pact with Avraham to bring Israel out from the physical subjugation of Egypt and not from the spiritual subjugation of fearing other gods. But in Egypt, Israel certainly defiled themselves with all manners of impurity to the point that they were residing beneath forty-nine powers of impurity. Nonetheless, the Holy One, blessed be He, brought them out from under all these powers. What is more, He brought them up into the forty-nine gates of understanding which are parallel to them. This was all beyond what He agreed with Avraham, to bring them out of Egypt. Gd did this for them out of His goodness and loving kindness.